

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל ש"ע "הלכות שבת" במעגל לג' חדשים – עמוד אחד ליום
שער ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן עוזך אורה חיים – מהבר עם רמ"א!"

גָּלוּזְיוֹן יְיָ: – יְחִשְׁרֵי – יְטַבֵּת – יְנִיסָן – יְתֻמּוֹן

אחֵי אֲהֹובֵי, זָכוּרְיוֹ אֶלְيָהוּ הַנְּבִיא הַבְּטִיחָה לְנוּ:

תְּנָא דְּבֵי אֶלְיָהוּ – בְּלִדְשׁוֹנָה הַלְּבָות בְּכָל יוֹם, מִוּבְטָה לֹא שְׁהָוָא בַּנְּעוֹלָם הַבָּא!

קולם הילמוד יאמר: הנני רוצה למדור, כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מרות ישורת, ולידי יರיעת התורה. והריני עושה לשם יחד קורשא בריך הוא ושבינתיה בשם יהוה ושם אדני מתקדיםiahדוניה עלי ידי הנעלם בדוחלו ורוחמו בחזרה שלים בשם כל ישראל.

ד. פירות שנאכלין חין מותר ליתנם סיבב הקדרה אף על פי שאי אפשר שיצלו קודם השכה ומיהו צורך ליזהר שלא יחויר הכיסוי אם נתגלה משחשכה ושלא להוסיף עליו עד שיצלו מפני שמהר לגמור בשולם בשבת:

ה. אין נותנן סמוך לחסיכה פט לתנור אלא כדי שיקרמו פירוש שיעלה על פני הלוחם קרום וקליפה מהמת האש) פניה המודבקים בתנור ולאחרה על גבי גחלים אלא כדי שיקרמו פניה שכגד האש. הנה: וכל שפורה ואין החוטין נשכין קרווי קרימת פניה (טיפות מיימי פיק ג'). ופשטיד"א או פלאדיין צורך שיקרמו פניה לעמלה ולטמה ויתבשל מה שבתוכה כמו אל בן דרוסאי (נימ' יוקף צפס קמ"ג וטיפות מיימי). ואם נתן אותם סמוך לחסיכה ולא קרמו פניהם אם בזoid אסור עד מוצאי שבת בבדי שייעשו ואם בשוגג אם אין לו מה יأكل מותר לו לרドות מזון שלוש סעודות ואומר לאחרים שאין להם מה יأكلו בווא רודו לכם מזון שלוש סעודות וכשהוא רודה לא ירדה במרדה (פירוש ברחת ובמורה תרגום מרדה פאליה בלע"ז) אלא בסיכון וכיוצא בו שלא יעשה כדרך שעווה בחול ואם אי אפשר לרドות בשינוי ירדה במרדה ואם נתנה בבדי שיקרמו פניה כיון שלא עבד איסורה וצורך שבת הוא רודה כדרכו ושלא לצורך היום אסור אפילו בשינוי. הנה: וכל זה בתנור שאינו טוח בטיט (טיפות לשלוי) אבל אם הוא טוח בטיט או שאין טוח במרדה רק למוציא שבת דיש לו זמן לאפותו מותר שלא גוזין בכחאי גונא שיתה (כל צ'):

ו. ואם נתנו בשבת אפילו בזoid מותר לו לרドות קודם شيئاה כדי שלא יבא לידי איסור סקילה:

ז. בתנורים שלנו שאין בהם רדייה מותר להוציאו יותר משלש סעודות בסיכון או בשום דבר שיתחוב בו ומכל מקום לא יוצא ברחת משומם דמהזוי כעובדין דחול:

סימן רנד – דיני תשילין המוכנים מערב שבת כדי לדגמר בשבת, וбо ט' סעיפים

א. אף על פי שבשר חי מותר להשחותו אני מיili בקדירה אבל בצליל שאצל האש אסור להניחו סמוך לחסיכה שמהר להתבשל ואני להתווי והני מיili בבשר שור או עז אבל בשור גדי ועוף שהם מנותחים לאברים מותר דלא היישין להיתוי שם יתחה בגחלים יתרחק (פירוש יצא מגדר הצליל ונכנס בגדר הנשרף) הבשר שאינו צורך אלא חמימות האש בלבד ואם הוא בתנור וטה פיו בטיט בין גדי ועוף שלמים בין בשר שור או עז מותר דלא היישין להיתוי שם בא לפתחו בתנור ולהתות תכנס הרוח ויצטנן בתנור ויתקשה הבשר ויפסיד. הנה: ואין חילוק בזה אם הוא חי לנמרי או שנתבשל קצת (נימ' יוספ'). וכל זמן שהליל הגוף שלם אף על פי שאין עליו ראשו וככריו מקרי שלם (טיפות מלדי). ויש מהMRIין וסוביין דבתנור טוח בטיט הכל שרי ועל גבי האש שהוא מגולה הכל אסור ובתנור שפי מכוסה אלא שאין טוח בטיט אז יש לחלק בין גדי ועוף לשאר בשר כדרך שנתבאר והכי נהוג כסברא זו (טול וטיפות מטילי ונימ' יוקף צפס לט"י וקמ"ג וקמ"ק וקס"ט):

ב. אין צולין בצל וביצה או בשר על גבי גחלים אלא כדי שיצלה מבזיד יום שני צדייו כמאכל בן דרוסאי שהוא חצי בשולו אפילו הוא בשר גדי דכיוון שהנינה על גבי גחלים אינו חושש אלא שיצלה מהרחה ואף על פי שתחרך היישין שמא יתחה אבל כשנצלה כמאכל בן דרוסאי לא דלמא ATI להתווי אפילו אם הוא בשר שור שמאחר שהוא ראוי לאכילה למה יתחה להפסידו:

ג. אם עבר או שכח ונצלה בשבת באיסור אסור:

הנה מובא כאן ספר שלוחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחלוקת לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמר כל "הלכות שבת" בכל תקופה השנה שהיא ג' חדשים, ויזכה שימושלו לו כל עונותינו. נא לפרש בbatis נסיות ובbatis מדרשות, ובஸחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אוי תצטרכ תיכוף ומיד ללימוד כל ש"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גלויזן י']